

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 14. december 2012
Kontor: Statsrets- og Menneske-
retskontoret
Sagsbeh.: Lasse Boje
Sagsnr.: 2012-0030-1135
Dok.: 604977

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 283 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 16. november 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Søren Pind (V).

Morten Bødskov

/

Jens Teilberg Søndergaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 283 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren oplyse, med hvilken af de tidligere anvendte kompetenceafgivelser iht. Grundlovens §20, Danmark har afgivet suverænitet i forbindelse med EU-kommissær Vivianne Reddings forslag om kvindekvoter i børsnoterede virksomheders bestyrelser?”

Svar:

Justitsministeriet går ud fra, at der med spørgsmålet sigtes til det forslag til et direktiv om en mere ligelig kønsfordeling blandt menige bestyrelsesmedlemmer i børsnoterede selskaber og tilhørende foranstaltninger (KOM(2012) 614), som Europa-Kommissionen har fremsat den 14. november 2012.

Formålet med direktivet, som hører under Ministeriet for Ligestilling og Kirke, er at sikre en mere ligelig repræsentation af mænd og kvinder blandt menige medlemmer af børsnoterede selskabers bestyrelser.

I forhold til det rejste spørgsmål kan Justitsministeriet generelt oplyse følgende:

1. Direktivforslaget er fremsat med hjemmel i artikel 157, stk. 3, i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF), der med Lissabon-Traktaten trådte i kraft den 1. december 2009. Artikel 157 har følgende ordlyd:

”1. Hver medlemsstat gennemfører princippet om lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde eller arbejde af samme værdi.

2. Ved løn forstås i denne artikel den almindelige grund- eller minimumsløn og alle andre ydelser, som arbejdstageren som følge af arbejdsforholdet modtager fra arbejdsgiveren direkte eller indirekte i penge eller naturalier.

Lige løn uden forskelsbehandling baseret på køn indebærer:

- a) at den løn, der ydes for samme akkordlønnede arbejde, fastsættes på samme beregningsgrundlag
- b) at den løn, der ydes for tidlønnet arbejde, er den samme for samme slags arbejde.

3. Europa-Parlamentet og Rådet vedtager efter den almindelige lovgivningsprocedure og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg foranstaltninger, der skal sikre anvendelsen af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv, herun-

der princippet om lige løn for samme arbejde eller arbejde af samme værdi.

4. For at sikre fuld ligestilling mellem mænd og kvinder i praksis på arbejdsmarkedet er princippet om ligebehandling ikke til hinder for, at de enkelte medlemsstater opretholder eller vedtager foranstaltninger, der tager sigte på at indføre specifikke fordele, der har til formål at gøre det lettere for det underrepræsenterede køn at udøve en erhvervsaktivitet eller at forebygge eller opveje ulemper i den erhvervsmæssige karriere.”

Bestemmelsen i TEUF artikel 157 er (bortset fra en enkelt teknisk ændring i artikel 157, stk. 3, som hænger sammen med en ændret lovgivningsprocedure efter Lissabon-Traktaten) en videreførelse af, hvad der fulgte af det hidtidige traktatgrundlag. Der kan i den forbindelse henvises til, at Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (EF-Traktaten), der blev afløst af TEUF, efter Amsterdam-Traktatens ikrafttræden den 1. maj 1999 i artikel 141 indeholdt følgende bestemmelse:

”1. Hver medlemsstat gennemfører princippet om lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde eller arbejde af samme værdi.

2. Ved løn forstås i denne artikel den almindelige grund- eller minimumsløn og alle andre ydelser, som arbejdstageren som følge af arbejdsforholdet modtager fra arbejdsgiveren direkte eller indirekte i penge eller naturalier.

Lige løn uden forskelsbehandling baseret på køn indebærer:

a) at den løn, der ydes for samme akkordlønnede arbejde, fastsættes på samme beregningsgrundlag

b) at den løn, der ydes for tidlønnet arbejde, er den samme for samme slags arbejde.

3. Rådet vedtager efter fremgangsmåden i artikel 251 og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg foranstaltninger, der skal sikre anvendelsen af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv, herunder princippet om lige løn for samme arbejde eller arbejde af samme værdi.

4. For at sikre fuld ligestilling mellem mænd og kvinder i praksis på arbejdsmarkedet er princippet om ligebehandling ikke til hinder for, at de enkelte medlemsstater opretholder eller vedtager foranstaltninger, der tager sigte på at indføre specifikke fordele, der har til formål at gøre det lettere for det underrepræsenterede køn at udøve en erhvervsaktivitet eller at forebygge eller opveje ulemper i den erhvervsmæssige karriere.”

Den pågældende artikel 141 i EF-Traktaten afløste i øvrigt artikel 119 i den oprindelige EØF-Traktat (Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab af 25. marts 1957). Artikel 119 havde følgende ordlyd:

”1. Hver medlemsstat gennemfører i løbet af første etape og opretholder derefter princippet om lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde.

2. Ved løn forstås i denne artikel den almindelige grund- eller minimumsløn og alle andre ydelser, som arbejdstageren som følge af arbejdsforholdet modtager fra arbejdsgiveren direkte eller indirekte i penge eller naturalier.

Lige løn uden forskelsbehandling med hensyn til køn indebærer:

a) at den løn, der ydes for samme arbejde, der aflønnes i akkord, fastsættes på samme beregningsgrundlag;

b) at den løn, der ydes for arbejde, betalt efter tid, er den samme for samme slags arbejde.”

2. Grundlovens § 20 har følgende ordlyd:

”§ 20. Beføjelser, som efter denne grundlov tilkommer rigets myndigheder, kan ved lov i nærmere bestemt omfang overlades til mellemfolkelige myndigheder, der er oprettet ved gensidig overenskomst med andre stater til fremme af mellemfolkelig retsorden og samarbejde.

Stk. 2. Til vedtagelse af lovforslag herom kræves et flertal på fem sjettedele af folketingets medlemmer. Opnås et sådant flertal ikke, men dog det til vedtagelse af almindelige lovforslag nødvendige flertal, og opretholder regeringen forslaget, forelægges det folketingsvælgerne til godkendelse eller forkastelse efter de for folkeafstemninger i § 42 fastsatte regler.”

Proceduren i grundlovens § 20 har i forhold til EF/EU været anvendt i forbindelse med Danmarks tilslutning til EF i 1972, Danmarks tilslutning til Maastricht-Traktaten og Edinburgh-afgårelsen i 1993 samt Danmarks tilslutning til Amsterdam-Traktaten i 1998.

Proceduren efter grundlovens § 20 har i den forbindelse (med enkelte undtagelser, der vedrører de danske forbehold) været anvendt i forhold til de nævnte traktater i deres helhed, og proceduren har dermed (med de nævnte undtagelser) omfattet samtlige bestemmelser, der måtte indebære beføjelsesoverladelser i grundlovens § 20, stk. 1's forstand.